

crase de dimineața pêne seara, fără să se gândească câtuși de puțin la dânsa. Spre seară, mulțumită că a isprăvit lucrul, se uită pe fereastră cu plăcere la copilașii ei, cari se jucau lângă o tufă de liliac. Apoi începu să pregătească cele trebuincioase pentru cină și punând masa, se așază puținel pe patul de lângă leagănul copilului său, care dormia. Tăcerea cea adâncă, ce domnia prin prejuru-i; lina adiere a zefirului răcoritor, ce șoptia prin frunzele mărului de lângă fereastră, și mai cu seamă oboseala după atâta muncă, o făcură să adoarmă pe neștiute; dar îndată se deșteaptă: „nu trebuie să dorm,» zise în gândul ei, «trebuie să fac o rochiță nouă pentru Florica mea.» Ea își frecă ochii oboseți și se apucă de lucru. Dar de o dată sări speriată de un țipăt de spaimă al lui Vasile. Ea eși iute afară și se înfioră, văzând, că Vasile aduce pe Florica în brațe și strigă: «Mamă, mamă! uite cum se umflă mâna Floricei! A mușcat-o un șarpe!», «Vai Florica mea! un șarpe! ajutor!», Atât a fost tot, ce a putut să zică, coprină de spaimă. «Buna femeie!» strigă un călător, ce trecea pe drum, «imi pare rău, că nu pot sta să-ți dau ajutor. Tatăl meu zace bolnav de moarte în satul vecin; trebuie să mă grăbesc; dar tot ce te pot sfătui este, să cauți un câine, care să sugă veninul din mușcătură, și aceasta cât mai în grabă!» Zicând aceste vorbe, călătorul se depărtă, iar biata mamă rămase pe gânduri și plină de desperare, neștiind ce să facă. De o dată însă fața i se înveseli și ea sări iute, ca și cum ar fi aflat mântuirea fiicei sale. «Un câine,» zise ea, «să sugă veninul din rana copilului meu! O nu, aceasta n-o va face un câine, dar o mamă o va face.» Zicând acestea, apucă repede mâna copilei și apăsându-și buzele pe locul mușcăturei, începu să sugă din toate puterile. Intr'acestea Vasile văzu pe tatăl său, venind de la câmp, alergă înaintea lui și-i povesti ce s'a întâmplat și ce face mamă-sa. Bietul om îngălbeni și puterile i se tăiară, în cât trebui să se rezime de un copaciū. «Ce faci tată?,» strigă băiatul, apucându-l de mână. Inșă îndată sări înapoi speriat de un șarpe, ce atârna pe bastonul tatălui său.